

Nr 88

Av herr **Olsson, Johan, m.fl.**, om statsbidrag till kommun för uppförande av lokaler för hantverks-, industri- och serviceföretag.

(Lika lydande med motion nr 120 i Andra kammaren)

I dagens ekonomiska läge framstår som synnerligen angeläget att produktionen i vårt näringsliv rationaliseras och förbilligas. Detta gäller inte minst inom de betydelsefulla områden som representeras av småindustri, hantverk och servicenäringar.

Företagens lokalfrågor spelar därvidlag en avgörande roll. En modernisering och sanering av lokalbeståndet måste ske fortlöpande med hänsyn till såväl driftsekonomiska som personalhygieniska krav. Frågan är lika aktuell i landskommuner och glesbygdsområden där nya lokaler kan höja produktionen, främja sysselsättningen och förbättra servicemöjligheterna som inom stadsområden där pågående saneringar ofta ställer företagen i brydsamma situationer.

I många fall torde en medverkan från stat och kommun på detta område verksamt stimulera produktion, modernisering och utveckling. Särskilt gäller detta stöd till s.k. verkstadshus, där flera företag får egna produktionslokaler men med vissa gemensamma anordningar, vilket medför goda ekonomiska lösningar. Ett stort antal dylika verkstadshus har uppförts under 1960-talet. Flertalet har kommuner helt eller delvis som huvudman, och staten har medverkat med bidrag, främst i form av statskommunala beredskapsarbeten.

Kommunernas kompetens att uppföra dylika lokaler och hyra ut dem till enskilda företagare torde vara fullt klar. Bl.a. uttalade handelsministern i 1960 års statsverksproposition: "Det torde också i regel ligga inom kommunernas kompetens att ekonomiskt engagera sig i anordnandet av kollektiva verkstadshus, avsedda att tillgodose lokalbehovet för inom kommunen verksamma hantverks- och småindustriidkare."

Formerna för statens möjligheter att medverka är dock oklara. Efter den första juli 1965 saknar kommuner möjlighet att som beredskapsarbeten uppföra byggnader för industri och hantverk. Möjligen kan det fortfarande ske om det gäller byggnader uteslutande för *lokal service*. Men för att kunna uppföra ekonomiska verkstadshus måste man på de flesta platser inrymma *både* lokaler för lokal service och lokaler för *mindre produktionsföretag*. De nuvarande anslagen för lokaliseringspolitiska ändamål synes heller inte kunna användas för dylika lokaler om kommunen är huvudman.

Den nuvarande ovissa konjunkturen med jämförelsevis stora sysselsättningssvårigheter i många orter, även utom lokaliseringsområdena, synes nödvändiggöra ökade ansträngningar i sysselsättningskapande syfte. Uppförande av verkstadshus och lik-

nande lokaler för hantverks-, industri- och serviceföretag synes vara lämpliga objekt i detta sammanhang, även om andra former av stöd bör kunna utformas. Det synes oss också angeläget, att kommunerna får möjlighet att medverka i en aktiv arbetsmarknadspolitik. Inom här angivet område har kommunerna utan tvivel stora arbetsuppgifter.

Med stöd av vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta att statsbidrag må kunna utgå till kommuner som i form av statskommunala beredskapsarbeten eller på andra godtagbara sätt uppför lokaler för hantverks-, industri- och serviceföretag.

Stockholm den 19 januari 1967

Joh. A. Olsson (cp)

Nils-Eric Gustafsson (cp)

Axel Wikberg (cp)

Thorbjörn Fälldin (cp)

Ivan Svanström (cp)

Thorsten Larsson (cp)

Nr 89

Av herr **Werner**, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Yrkesinspektionen: Avlöningar.

(Lika lydande med motion nr 121 i Andra kammaren)

Stockholm i januari 1967

Lars Werner (k)
